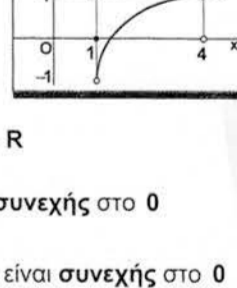

- Μιγαδικοί αριθμοί**
- Ο αριθμός $1+i$ δεν είναι φανταστικός.
  - Ο αριθμός i δεν είναι μιγαδικός.
  - Ο αριθμός $2i$ είναι μικρότερος από τον αριθμό $3i$ αφού $2 < 3$
  - Ο αριθμός $2i$ είναι θετικός φανταστικός.
  - Ο αριθμός 2 είναι θετικός μιγαδικός αριθμός.
  - Ο αριθμός $2i$ έχει εικόνα το σημείο $M(0,2)$
  - Ο αριθμός 0 δεν είναι φανταστικός.
  - Ο αριθμός $\sqrt{-i^2}$ δεν είναι πραγματικός.
  - Είναι $1+i = \sqrt{(1+i)^2} = \sqrt{1^2+2i+i^2} = \sqrt{1+2i-1} = \sqrt{2i}$
  - Είναι $li \neq -1$, για κάθε τιμή της πραγματικής παραμέτρου λ
  - Είναι $\alpha + \beta i \neq 0$ με $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, μόνο αν $\alpha \neq 0$ και $\beta \neq 0$
  - $\bar{1} = 1$
  - $\bar{i} = -i$
  - Το φανταστικό μέρος του $z = 1 + 2i$, είναι το $\text{Im}(z) = 2i$
  - Για τον αριθμό $z = \alpha + \beta i$ με $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, είναι $\text{Im}(\text{Re}(z)i) = \alpha$
  - Για τον αριθμό $z = \alpha + \beta i$ με $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, είναι $\text{Re}(\text{Im}(z) + \text{Re}(z) \cdot i) = \text{Im}(z)$
  - Οι συζυγείς των πραγματικών, είναι οι ίδιοι οι πραγματικοί αριθμοί.
  - $\overline{1+ki} = 1-ki$ ... αν $k \in \mathbb{R}$
  - $\overline{1+ki} = 1-ki$ ... αν $k \in \mathbb{C}$
  - Είναι $(i^{2004}) = (i)^{2004} = (-i)^{2004} = i^{2004} = (i^4)^{501} = 1^{501} = 1$
  - Για δύο μιγαδικούς z_1, z_2 ισχύει: $z_1 \cdot z_2 = 0 \Leftrightarrow z_1 = 0$ ή $z_2 = 0$
  - Για δύο μιγαδικούς z_1, z_2 ισχύει $z_1^2 = z_2^2 \Leftrightarrow z_1 = z_2$ ή $z_1 = -z_2$
  - Η εικόνα του $z = \eta\mu\theta + \sigma\upsilon\nu\theta i$, κινείται στον κύκλο $x^2 + y^2 = 1$
  - Αν η εικόνα του μιγαδικού z κινείται στην ευθεία $x = 1$, τότε $z - 1 \in i$
  - Αν $z_1 = \alpha_1 + \beta_1 i$, $z_2 = \alpha_2 + \beta_2 i$, είναι $\text{Re}(z_1 + z_2) = \text{Re}(z_1) + \text{Re}(z_2)$
  - Αν $z^2 \in i$, τότε και $z \in i$
  - Αν $z_1, z_2 \in \mathbb{C}$ και $z_1 + iz_2 = 0$, τότε $z_1 = z_2 = 0$
  - Αν $i^5 = i^v$ ... ν : φυσικός, υποχρεωτικά θα είναι $v = 5$
  - Αν για τους $z, w \in \mathbb{C}$, είναι $z^2 + w^2 = 0$ τότε $z = w = 0$
  - Η εξίσωση $z^2 + az - 1 = 0$ με $a \in \mathbb{R}$, έχει 2 άνισες πραγματικές ρίζες.
  - Η εξίσωση $z^2 + az + a^2 = 0$, με $a \in \mathbb{R}$, έχει δύο μη πραγματικές ρίζες.
  - Η εξίσωση $z^2 - az + 1 = 0$ με $a \in \mathbb{R}$ στο $\mathbb{C}$, έχει δύο ρίζες αντίστροφες.
  - Οι ρίζες της εξίσωσης $z^2 + az + 1 = 0$ με $-2 < a < 2$ στο επίπεδο, έχουν εικόνες σημεία συμμετρικά ως προς τον άξονα $x'x$
  - Αν για το μιγαδικό z είναι $z^3 = 1$, τότε θα είναι και $z = 1$
  - Επειδή $1 = i^6 = (i^2)^3 = (-1)^3 = -1$, στο $\mathbb{C}$, είναι $1 = -1$
  - Αν ο $z_1 = 1+i$ είναι ρίζα της εξίσωσης $z^2 - 2z + \lambda = 0$ με $z \in \mathbb{C}$, $\lambda \in \mathbb{R}$ τότε και ο αριθμός $z_2 = 1-i$, είναι ρίζα της.
  - Αν ο $z_1 = i+1$ είναι ρίζα της εξίσωσης $z(z-1) = \lambda$ με $\lambda \in \mathbb{R}$ τότε και ο αριθμός $z_2 = i-1$, είναι επίσης μία ρίζα της.
  - Έστω $av^2 + bv + \gamma = 0$, $aw^2 + bw + \gamma = 0$ με $\alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{R}$ και $\beta^2 < 4\alpha\gamma$ Επειδή η εξίσωση $az^2 + bz + \gamma = 0$ έχει σαν ρίζες τους v, w , είναι $v = \bar{w}$
  - $|1| = 1$
  - $|i| = 1$

- Κλασική ανάλυση**
- Η διαδικασία f , με την οποία κάθε στοιχείο του $\mathbb{R}$ αντιστοιχίζεται με ένα στοιχείο ενός συνόλου A , είναι συνάρτηση από το $\mathbb{R}$ στο A
  - Η συνάρτηση $f(x) = 1+x$, είναι ίση με τη συνάρτηση $g(t) = 1+t$
  - Αν $f(x) = e^{2x}$, τότε θα είναι και $f(x^2) = e^{2x^2}$
  - Οι συναρτήσεις $f(x) = x^3$ και $g(x) = x^5$ είναι ίσες, στο $\Delta = \{-1,0,1\}$
  - Αν δύο συναρτήσεις δεν είναι ίσες, είναι άνισες.
  - Αν το 1 είναι ρίζα της f , τότε η C_f τέμνει τον $x'x$ στο $A(1,0)$
  - Για να ανήκει το σημείο $A(1,3)$ στο διάγραμμα C_f , πρέπει $f(3) = 1$
  - Υπάρχει περίπτωση η ευθεία $(\epsilon) : y = 1$, να τέμνει την C_f σε 2 σημεία.
  - Υπάρχει περίπτωση η ευθεία $(\epsilon) : x = 1$, να τέμνει την C_f σε 2 σημεία.
  - Η γραφική παράσταση της $y = -x$, βρίσκεται κάτω από τον $x'x$
  - Η γραφική παράσταση της $f(x) = x^2$, εφάπτεται στον $x'x$
  - Αν $f(x) \neq 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$, τότε η C_f δεν τέμνει τον $x'x$
  - Αν $f(x) > x^2 + 1$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$, τότε η C_f δεν θα τέμνει τον $x'x$
  - Η επίλυση της εξίσωσης $f(x) = g(x)$ δίνει τις τετμημένες, των πιθανών σημείων τομής των διαγραμμάτων C_f και C_g
  - Αν η f ορίζεται στο $\mathbb{R}_+$, τότε η C_f δεν τέμνει τον άξονα $y'y$
  - Αν η f ορίζεται στο $\mathbb{R}$ και είναι περιττή, τότε $f(0) = 0$
  - Αν η συνάρτηση $\frac{1}{f}$ ορίζεται στο $\mathbb{R}$, η εξίσωση $f(x) = 0$ είναι αδύνατη.
  - Αν $f(x) = x^4 - x^3 - x + 1$ και $g(x) = 1$ τότε η συνάρτηση $f \circ g$, έχει τύπο $\square A: x^4 - x^3 - x + 1$ $\square B: 0$ $\square \Gamma: -1$ $\square \Delta: 1$
  - Έστω οι ορισμένες στο $\mathbb{R}$ συναρτήσεις f, g ώστε $f(x)g(x) = 1$
- Ορίζονται πάντα στο $\mathbb{R}$, οι συναρτήσεις $\square A: \frac{1}{f}$ $\square B: \frac{1}{g}$ $\square \Gamma: \sqrt{\frac{f}{g}}$ $\square \Delta: \frac{\sqrt{f}}{\sqrt{g}}$
- Αν η f είναι γνήσια αύξουσα στο $\mathbb{R}$, τότε θα είναι και $f(1) < f(2)$
  - Αν για κάθε $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ με $x_1 < x_2$ είναι και $f(x_1) < f(x_2)$ τότε είναι βέβαιο ότι η συνάρτηση f , θα είναι γνήσια αύξουσα στο $\mathbb{R}$
  - Αν υπάρχουν αριθμοί $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ με $x_1 < x_2$ και $f(x_1) < f(x_2)$ τότε είναι βέβαιο ότι η συνάρτηση f , θα είναι γνήσια αύξουσα στο $\mathbb{R}$
  - Αν για κάθε $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ με $x_1 > x_2$, διαπιστώνουμε ότι $f(x_1) > f(x_2)$ καταλήγουμε στο συμπέρασμα, ότι η f είναι γνήσια φθίνουσα στο $\mathbb{R}$
  - Αν $f(x) < f(0)$ για κάθε $x < 0$, τότε η f θα είναι γνήσια αύξουσα στο $\mathbb{R}$

- Όρια**
- Αν $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0} g(x) \in \mathbb{R}$, τότε «κοντά» στο 0 θα είναι $f(x) = g(x)$
  - Αν υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} (f(x) \cdot g(x))$, τότε θα είναι ίσο με $f(0) \cdot g(0)$
  - Αν $f(x) \leq 0$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$ και η συνάρτηση f έχει όριο στο σημείο 0 αποκλείεται να είναι $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) > 0$
  - Αν $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) > 0$, αποκλείεται η f να έχει μόνο αρνητικές τιμές.
  - Αν $-x^{2008} \leq f(x) \leq x^{2008}$, για κάθε $x \in \mathbb{R}$ επειδή $\lim_{x \rightarrow 1} (-x^{2008}) = -1$ και $\lim_{x \rightarrow 1} (x^{2008}) = 1$, δεν θα υπάρχει το όριο $\lim_{x \rightarrow 1} f(x)$
  - Αν υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} (x \cdot f(x)) = \lim_{x \rightarrow 0} x \cdot \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$
  - Αν δεν υπάρχει το όριο $\lim_{x \rightarrow x_0} \left(\frac{x^3 + x^2 - 2}{x^2 - x} \right)$ τότε $\square A: x_0 = 0$ $\square B: x_0 = 2$ $\square \Gamma: x_0 = -2$ $\square \Delta: x_0 = -1$ $\square E: x_0 = 1$
  - Έστω η συνάρτηση $f(x) = \frac{x^2 + x + 1}{4x^2 + 7}$ Η τιμή $f(2^{2004})$, προσεγγίζεται με ικανοποιητική ακρίβεια από τον αριθμό: $\square A: 1,4$ $\square B: 10^2$ $\square \Gamma: 0,75$ $\square \Delta: 0,25$ $\square E: 0$
  - Αν $\left(\lim_{x \rightarrow 0^-} f(x) \right)^2 + \left(\lim_{x \rightarrow 0^+} f(x) \right)^2 = \left(\lim_{x \rightarrow 0^-} f(x) \right) \left(\lim_{x \rightarrow 0^+} f(x) \right) \in \mathbb{R}$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$
  - Αν υπάρχουν τα $l_1 = \lim_{x \rightarrow 0} f(x)$, $l_2 = \lim_{x \rightarrow 0} g(x)$, τότε είναι $\lim_{x \rightarrow 0} (f(x) + g(x)) = l_1 + l_2$
  - Εξηγήστε γιατί δεν γίνεται να είναι $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{f(x)}{x} = 2$ και $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{f(x)}{\eta\mu x} = 1$
  - Αν τα όρια $\lim_{x \rightarrow 0^-} f(x)$ και $\lim_{x \rightarrow 0^+} f(x)$ είναι λύσεις της εξίσωσης $x^2 + ax - 1 = 0$ με $a \in \mathbb{R}$, τότε δεν υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)$
  - Έστω η ορισμένη στο $(-\delta, 0) \cup (0, \delta)$, με $\delta > 0$ συνάρτηση f Επιλέξτε την ορθή απάντηση ή τις ορθές απαντήσεις. $\square A: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 1$, τότε και $\lim_{x \rightarrow 0} f^2(x) = 1$ $\square B: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f^2(x) = 100$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 10$ ή $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = -10$ $\square \Gamma: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f^2(x) = 0$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$ $\square \Delta: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} \sqrt{f(x)} = 1$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 1$ $\square E: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 1$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} \sqrt{f(x)} = 1$
  - Έστω οι ορισμένες στο $(-\delta, 0) \cup (0, \delta)$, με $\delta > 0$ συναρτήσεις f, g Επιλέξτε την ορθή απάντηση ή τις ορθές απαντήσεις. $\square A: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f(x) > 0$, τότε «κοντά» στο 0 είναι $f(x) > 0$ $\square B: \text{Av } \lim_{x \rightarrow 0} f(x) > \lim_{x \rightarrow 0} g(x)$, τότε «κοντά» στο 0 είναι $f(x) > g(x)$ $\square \Gamma: \text{Av κοντά στο 0 είναι } f(x) \geq g(x)$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) \geq \lim_{x \rightarrow 0} g(x)$ με την προϋπόθεση ότι υπάρχουν τα όρια. $\square \Delta: \text{Av κοντά στο 0 είναι } f(x) \geq 0$ και υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) \geq 0$ $\square E: \text{Av κοντά στο 0 είναι } f(x) > 0$ και υπάρχει το $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) > 0$
  - Έστω οι ορισμένες στο $(-\delta, 0) \cup (0, \delta)$, με $\delta > 0$ συναρτήσεις f, g, h Επιλέξτε την ορθή απάντηση ή τις ορθές απαντήσεις. $\square A: \text{Av } g(x) \leq f(x) \leq h(x)$ «κοντά» στο 0 είναι $\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$, τότε $\lim_{x \rightarrow 0} h(x) = 0$ $\square B: \text{Av } g(x) \leq f(x) \leq h(x)$ «κοντά» στο 0 και $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 1$ τότε θα είναι υποχρεωτικά $\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = 1$ και $\lim_{x \rightarrow 0} h(x) = 1$ $\square \Gamma: \text{Av } g(x) \leq f(x)$ «κοντά» στο 0, και $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = -\infty$, τότε και $\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = -\infty$ $\square \Delta: \text{Av } g(x) \leq f(x)$ «κοντά» στο 0, και $\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = +\infty$, τότε και $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = +\infty$ $\square E: \text{Av } g(0) = f(0) = h(0)$, τότε και $\lim_{x \rightarrow 0} g(x) = \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0} h(x) = 0$

- Συνέχεια**
-
- Να βρείτε τα σημεία -αν υπάρχουν- στα οποία η συνάρτηση του σχήματος, δεν είναι συνεχής.
  - Κάθε πολυωνυμική συνάρτηση, είναι συνεχής στο $\mathbb{R}$
  - Αν η f ορίζεται στο $\mathbb{R}$ και $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0$, αυτή είναι συνεχής στο 0
  - Αν η f ορίζεται στο $\mathbb{R}$ και $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0} f(0)$, αυτή είναι συνεχής στο 0
  - Η συνάρτηση $f(x) = \frac{1}{x}$, είναι ασυνεχής στο σημείο $x_0 = 0$
  - Αν μία συνάρτηση είναι ασυνεχής σε κάποιο σημείο του πεδίου ορισμού της, τότε σ' αυτό το σημείο δεν θα υπάρχει το όριο της.
  - Αν μία συνάρτηση είναι ορισμένη και συνεχής σε κάποιο σύνολο A τότε είναι βέβαιο, ότι η γραφική παράστασή της, θα είναι μία συνεχής γραμμή.
  - Είναι φανερό ότι κάθε συνάρτηση είναι συνεχής στο πεδίο ορισμού της.
  - Αν η f είναι συνεχής στο A , τότε και f^2 είναι συνεχής στο A
  - Αν οι συναρτήσεις $f, f+g$ είναι συνεχείς στο $\mathbb{R}$, τότε η συνάρτηση g θα είναι συνεχής στο $\mathbb{R}$
  - Αν η συνάρτηση $\frac{1}{2}f - g$ είναι συνεχής στο σημείο 0 και η συνάρτηση f είναι ασυνεχής στο 0, τότε και η συνάρτηση $\frac{1}{2}f + g$ θα είναι ασυνεχής στο 0
  - Αν η συνάρτηση f είναι συνεχής στο $(-\infty, 0)$ και συνεχής στο $[0, +\infty)$ τότε η συνάρτηση f θα είναι συνεχής σ' όλο το $\mathbb{R}$
  - Αν η f είναι συνεχής στο $\mathbb{R}$ και $f(x) = \frac{x(x-1)}{x-1}$, $x \neq 1$ τότε $f(1) = 1$
  - Αν η συνάρτηση f είναι συνεχής στο $\mathbb{R}$, τότε η εξίσωση $f(x) = 0$ έχει πάντα λύση.
  - Αν για τη συνεχή στο διάστημα $[0,1]$ συνάρτηση f , είναι $f(0)f(1) = \text{συν}2$ τότε η f θα έχει μία τουλάχιστον ρίζα στο $(0,1)$
  - Αν για τη συνάρτηση f υπάρχει διάστημα $\Delta = [\alpha, \beta]$ με $f(\alpha)f(\beta) < 0$ τότε αυτή θα έχει μία τουλάχιστον ρίζα στο ανοικτό διάστημα (α, β)
  - Αν η μη σταθερή συνάρτηση f , είναι συνεχής στο διάστημα $\Delta = [\alpha, \beta]$ θα υπάρχουν αριθμοί $x_1, x_2 \in [\alpha, \beta]$ ώστε $f(x_1) \leq f(x) \leq f(x_2)$, για κάθε $x \in \Delta$
  - Αν η συνάρτηση f είναι συνεχής στο διάστημα $[0,1]$ και η εξίσωση $f(x) = 0$ δεν έχει καμία ρίζα στο διάστημα $(0,1)$ και υπάρχει $\rho \in (0,1)$ ώστε $f(\rho) = \rho^2 + 1$, τότε για κάθε $x \in (0,1)$ θα είναι $f(x) > 0$
  - Κάθε συνεχής στο διάστημα $[\alpha, \beta]$ συνάρτηση f με $f(\alpha) \neq f(\beta)$ παίρνει μόνο τις τιμές μεταξύ των $f(\alpha)$ και $f(\beta)$
  - Αν για μια συνεχή στο $\mathbb{R}$ συνάρτηση f είναι $f(-1) = -1$ και $f(1) = 1$ τότε θα υπάρχει αριθμός $x_0 \in (-1,1)$ ώστε $f(x_0) = 0,000005$